



“De menselijke maat”

Industrie en technologie overweldigen ons dagelijks met vernieuwingen. En ook massamedia en sociale media vragen voortdurend om aandacht. Samen kunnen ze ons gek maken.

Ik probeer dat voor mezelf te voorkomen. Bij alles wat zich aan me opdringt, vraag ik me namelijk af: wil ik dit... in mijn leven toelaten? Kan ik dit... negeren, verwerken, gebruiken? Kortom past dit bij mij?

Wat modernistische bedenkers met hun neocortex hebben ontworpen, toets ik met mijn zoogdieren- en reptielenbrein aan mijn eigen menselijke maat.

Als ik op een stoel niet lekker zit, als ik bij een apparaat steeds opnieuw de handleiding nodig heb, als ik een nieuw drankje nooit meer opnieuw bestel, als ik in een ruimte liefst zo kort mogelijk verblijf, als ik naar een omgeving nooit meer terug wil, dan weet ik: het kan fraai bedacht zijn, maar het past niet bij mij en mijn primitieve gevoelens. En wat voor mij geldt, geldt ongetwijfeld voor veel mensen.

Wat voelt goed? Wat past goed?

Veel designers halen hun neus op voor de gevoelens van de primitieve menselijke geest. Maar mensen willen een holletje, warmte, bescherming, gemak, geen industriële statements.

De ontwerpen van Gerrit Rietveld, Mies van der Rohe en Rem Koolhaas kunnen nog zo bijzonder zijn om naar te kijken, ermee leven is nog wat anders. Waarom waren de Bijlmerflats een flop en is de Helmondse wijk Brandevoort een succes? Googel maar eens wat afbeeldingen.

Sommige ondernemers komen terug op het industriële vormgeven. Kijk naar wat Ikea nu doet door Piet Hein Eek als een soort van ‘organisch’ ontwerper in te schakelen voor glaswerk, textiel, kasten en stoelen. Het wordt in massa geproduceerd, maar toch is ieder product uniek. “Ikea heeft de machines uitgeschakeld die moesten controleren of de vazen wel perfect rond waren”, aldus Eek.

Bitterballen

Voor bijeenkomsten en meetinglocaties geldt hetzelfde. Je kunt je gasten experimentele, strakke en superverantwoorde concepten voorschotelen omdat dat hip is, maar wil je ze echt verwennen? Hou dan rekening met wat ‘van nature’ aanslaat bij hun primitieve brein. En ja, daar horen ook bitterballen en zoetigheden bij.

Nu snap ik waarom het zo druk is bij de Van der Valks, nu weet ik waarom huis-kamer-vergaderlocaties zo in opmars zijn. Ze leveren zonder artistieke fratsen de menselijke maat met een warmte en comfort waarook de verwende, moderne mens nog steeds van geniet.

Ton Soons

directeur Vergaderhamers, het kwaliteitslabel voor de congres- en vergadermarkt.

Reageren? Schrijf naar
info@vergaderhamers.nl